

дѣтельта и ма постави посрѣдь человѣцы които дышатъ зловоннія въздухъ на тыната, на сичкыти недостатъци; ты ми каза че тѣ сѫ пріятeli и учители и образователи на человѣческія родъ а тѣ сѫ лицемѣри, лукавы. Увы! твоесто поведеніе къмъ мене е недостойно: ты ми отне най-прекрасныть качества на младостьта, вѣрата въ добродѣтельта, блаженната жажда къмъ мѣдростъта. Младъ, богатъ, даренъ съ пламенна душа, азъ са напушахъ доброволно отъ сичкыти наслажденія, които можахъ да вкусіхъ въ този свѣтъ и весело даже азъ търпѣхъ лишеніето имъ, защото мыслихъ че гы мѣниувахъ на свещенныть таинства на мѣдростъта, на божественны сношения, на небесны откровенія, а сега... а сега...

Гласътъ му глынкъ удавенъ отъ рыданія, той си покры лицето съ ржкъ и едри сълзы капякъ презъ тынкытъ му присты на дрехытъ.

— Пріятелю мой! Ще опазиж моитъ обѣщанія къмъ тебе. Сичко що си видѣлъ до сега е станжало за изкусъ на твоята добродѣтель които сега са показва посвѣтла. Не мысли вече за онѣзи скотове — шарлатаны, не са събирай съ ничтожныть служители на Изіда, слугытъ на капището й. Отъ днесъ азъ съмъ твой свещеникъ, твой учитель и ты, които тъзи минута къмешъ моето пріятелство ще го благославляшъ за сѣкоги.

Младыйть свещеникъ си подигнъ челото и очуденъ и неподвиженъ взре са на египтина.

— Слушай слѣдователно, започе прикаската си Арбакъ съ оживенъ и серіозенъ тонъ, като са озърихъ и погледихъ припазливо на около да не го чуе нѣкой другий. Отъ Египетъ сѫ были пренесени сичкыти человѣческы познанія; въ Египетъ си имать извора аенискыти науки и дѣлбокомыслението критско законодателство. Во времена много отдалечени отъ спохата, въ които четырѣ на Ромула опустошили полетата на Италия и чрезъ вѣчнитъ кръгообращанія на щастіето облагородихъ варварството и древнето невѣжество, отъ Египетъ додохъ първигъ таинственни племена толкось свѣдущи въ научкыти на мѣдростъта и въ пріятноститъ на умственния животъ; отъ Египетъ са пренесохъ обредитъ и величісто на славната Кирея (а), на които жителите научихъ завоевателите си днешната величественна и высока религія на Римъ. Но мыслишъ ли, о юноше, че странната земя Египетска, майката на безчисленни народы, сама е была приготвила всичкото дѣло на величіето си и на голѣмото свое умствено превъходство? Мѣдра и свeta политика вѣзвыси моето о-

(а) Соеге градъ на Сабинянитъ и отечество на Нума Помпалия.